

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXII.

V Celovcu, 23. julija 1903.

Štev. 30.

Papež Leon XIII. — umrl!

Papež Leon XIII. je danes (ponedeljek 20. julija) ob 4. uri popoldne umrl.

Tako se glasi kratko poročilo, ki se je bliskoma razširilo in pretreslo ves svet.

Umrl je namestnik Kristusov na zemlji, glavar sv. katoliške cerkve, — mož izvanreden in velik, kakor jih zgodovina malo pozna. Ljubili so Leona XIII. verni njegovi sinovi, spoštovali so ga drugoverci, klanjali se mu mogočnejši tega sveta. Nad 25 let je modro in z mnogimi uspehi vladal sveto katoliško cerkev; dasi so ga težila leta, saj je že sivolas starček prijel za krmilo svete cerkve, skrbel je neumorno za vse potrebe njemu izročeni. Z bistrim duhom, ki ga je moral občudovati vsakdo, je zasledoval vsako časovno gibanje, mnogokrat je povzdignil o pravem času svoj glas za korist in pravico svoje cerkve, v prid vsemu človeštvu.

Ni mogoče v kratkih potezah narisati, kaj vse je delal, kaj dosegel, kaj trpel veliki Leon za časa svojega vladanja. Omenjamo samo še, kako iskren prijatelj je bil Slovanom, katere je hotel združiti vse pod krilom ene vere in cerkve. Kdo ne zna, kako mu je bil pri srcu blagor zlasti revnih stanov, kako je zagovarjal njih pravice, kazal, kako se jim dá pomoči.

Leon XIII. je umrl!

Po zadnjih poročilih o njegovi težki bolezni ni bilo pričakovati, da še okreva, in vendar mora novica o smrti njegovi pretresti vsakogar. Tudi najhujši nasprotnik katoliške cerkve in papeštva mora priznati, da je z Leonom XIII. umrl največji, najveljavnejši, najbolj spoštovani mož sedanjega časa. Blagoslovljen mu spomin!

* * *

Papež Leon XIII. se je prej imenoval Joahim Pecci in je bil rojen dné 2. marca 1810 v mestecu Karpineto kot sin odličnih starišev. Sprejel je jako dobro vzgojo, za katero se je trudila zlasti njegova pobožna mati. V Rimu je obiskoval duhovniška učilišča in bil je dné 31. decembra 1837 posvečen v mašnika. Deloval je na to v raznih službah in bil l. 1843.

imenovan za knezoškofa. Istega leta je šel za papeževga odposlanca ali nuncija v Bruselj. Nato je bil nadškof v Perugiji in dné 19. decembra 1853 imenovan od papeža Pija IX. za kardinala.

Po smrti Pija IX., ki je umrl dné 10. februarja 1878, je kot „kamerlengo“ vodil sv. cerkev, pri volitvi papeža pa je bil dné 20. februarja 1878 izvoljen za papeža, in sicer, ko so volili tretjkrat, s 44 glasovi od 61. Od tedanjih kardinalov, ki so volili Leona XIII., živi le še kardinal Oreglia, ki opravlja sedaj isto službo kamerlenga ali komornika, kot jo je opravljal kardinal Pecci pred izvolitvijo papežem.

Dné 3. marca 1878 je Leon XIII. slovesno zasedel stolico sv. Petra. Tedaj je stopil preden svečenik, zažgal je pred njim kosem prediva ter vzkliknil: Glej, sveti Oče, tako minljivo je vse na svetu! Leon je bil tedaj slaboten starček 68 let in mnogokdo si je strahoma mislil: ali ni morda ta hitro goreč in pojemajoč plamen zares le podoba starčkovega življenja? Toda ni bilo tako! Leonu so položili na glavo tiaro, simbol večnega papeštva, in bilo je, kakor da se je razlila tedaj onemoglemu starčku v ude nova moč! Velika ideja (misel) papeštva je oživila v Leonu novo življenje. Z mladostnim ognjem, s plamenečim navdušenjem, ki se je z njim družila energija moške dobe in modra previdnost poznih let, je Leon vzprejel veliko zvanje in neustrašen, neupognjen skozi boje, skozi vihre načeloval je krščanskim narodom, vodeč jih k zmagi, k luči, k prosveti, k resnični svobodi, k večnim zlatim ciljem! V čudu je strmel svet in klanjal se velikemu, večnomlademu duhu osivelega starčka. — O delovanju Leona XIII. za sveto cerkev bo prilika govoriti še pozneje.

Bolezen in smrt.

Papež je zbolel dné 3. t. m. 16 dnij se je boril z neizprosno smrtjo, junaško se ji je zoperstavljal, dokler ji ni podlegel tudi on. Glavar 200 milijonom duš moral je tudi sam stopiti črez prag večnosti, kakor vsak drugi zemljan!

Papež je bil časa svojega življenja le redkokdaj bolan. Le l. 1899. je bil dalje časa v postelji in je moral prestati hujšo operacijo. Ko ga je napadla sedanja bolezen, pljučnica, se je pokazalo takoj, da so dnevi sv. Očeta šteti. Poročila o papeževi bolezni so bila zelo raznovrstna in so si večkrat tudi nasprotovala. Koncem zadnjega tedna se je reklo, da se je stanje sv. Očeta nekolikoboljšalo, a to le na videz. Zdravniki so sv. Očeta trikrat operirali.

V nedeljo, posebno pa v ponedeljek se je kazalo, da se bližajo zadnji trenutki. Noč od nedelje do ponedeljka je bila zelo nemirna. Okoli poldne so se zbrali v vatikanu vsi kardinali, zastopniki tujih vlad, sorodniki in papeževu osobe. Kardinali so se zbrali okrog bolnikove postelje in kardinal Vanutelli je kot veliki penitencijar podelil papežu zadnjo odvezo (absolucijo). To je bil zelo ganljiv prizor. Sv. Oče je podelil navzočim še

bodo muhe streljali s puščami. Muh je precej pri nas tukaj v Globasnici, še več pa je osij in sršenov. Svoje brloge ima ta mrčes na planini. Ker je pa na planino od nas skoro 5 ur hodá, se nobenemu teh nemčurjev ne zljubi, zlezti na Peco. Veliko veselje je torej zavladalo med našimi hajlovci, ko so videli v petek zvečer iti tri Slovence — narodnjake s sekirami na Peco, meneč namreč, da gredo ti trije muhe pobijati (kajti potem bi bili oni rešeni težavnega dela). In ko v soboto zvečer zagledajo velik ogenj na Peci, začnejo na ves glas upiti: „Jih že pečejo!“ Nad dve uri so gledali lepi kres, ter ugibali, koliko muh se kaj peče za nje, kedaj jim bodo Slovenci kaj prinesli mastne pečenke raz Pece. — Ogenj polagoma ugasne — nebo se zvedri — in Paarov Gustl v svoji zibki prav sladko zaspi. Ko se v nedeljo zjutraj zbudi, reče ves žalosten: „Jaz moram v Pliberk k zdravniku; predalček v možganih, ki nosi napis „pamet“, se mi ne dá več zapreti; gotovo je nekaj preveč noter, ali pa je nakrkjen“. Ko se farani po dokončani božji službi na „kromšu“ snidejo, začudeno eden drugega povprašujejo: „Kako pa to, da Gustlna danes (navadno vsako nedeljo pride!) pri maši ni bilo?“ „Šel je baje v Pliberk, glava ga boli“, reče eden izmed navzočih. Ko smo včeraj zvečer skupaj stali, pravil nam je, kako da padajo ptice (dvonogate živali) in kako se zvrne štirinogata žival, če jo vstreliš, ali kako da pade šestnogata žival (na primer muha), tega nam ni mogel povedati. Začel je umovati — postal je razburjen — udaril se parkrat po najdebelejšem delu svojega života — vneli so se mu možgani in predno je šel spat, je rekel: „Pisal bom jutri kaplanu in ga vprašal, kako da padajo šestnogate živali (n. pr. muhe)“. Popisati je to težko; najboljšje je, če človek sam poskusi, kako da to gre. Zavoljo tega svetujem vsakemu radovednežu: „Kupi si štirinogatega oslička, sedi na njega in imel boš šestnogato stvar — potem pa bič v roke in skoro boš — padel, če pa ne, primi ga za ušesa in učinek bo gotov.“ — Omeniti moram še nazadnje, da muh nismo streljali, ampak samo pobijali. Upali smo, da bo več plena, pa vreme je vse skazilo! Odkritosrčno obžalujemo, da nismo imeli več sreče pri tem lovu. Ko smo šli na Peco, smo si mislili, ako pobijemo vse muhe, potem bodo vsaj zginile tiste ostudne steklenice v gostilnah raz miz (s katerimi se lovijo muhe); potem se vsaj ne bodo metale več mrtve muhe v pitno vodo, kakor se je zgodilo pred leti; potem se vsaj ne bodo nabadale muhe več na trnek in pomakale v vodo — ali vse to bo žalibog še vendar ostalo pri starem, ker mi nismo ubili na Peci nobene muhe, temveč smo samo kresili!

Globasnica. (Uganka je rešena.) Pri Mandelnu stanuje že okoli 10 let nek gospod z imenom Gustav Paar. Ne samo v Globasnici, ampak tudi v Črni, v Šmihelu, v Pliberku, na Bistrici, v Prevaljah, v Štebnu, v Podjuni — sploh po celi okolici slovi njegovo ime in ljudstvo ga kliče navadno: „Parov Gustl“. Mož je nizke postave, precej debel, okroglega lica, nosi tudi včasih male brke pod nosom in gleda rad na Peco. V roki drži ob petkih in svetkih svoj „Zollstab“, kar očitno pričča, da trguje z lesom — pa ne na svojo roko. Ker zdaj o Gustelnu to bereš v „cajtengah“, ne smeš misliti, da je že umrl, da smo ga že pogrebili in mu lampijonček na grob za večno luč prižgali — o ne, on še živi in biva v svoji hišici pri Paaru — Hafnerju — hiš. št. 48. v Globasnici, kjer tudi prenočuje. Mož je v najboljnjih letih, samskega stanu in se zelo rad spreha. To je vse, kar se tiče njegove zunanosti. O njegovi notranosti pa je jako težko govoriti. Omenil bi samo, da ima tudi sree polno ljubezni v svojih prsih, kakor drugi ljudje, katero gori in plamti za Nemce, pa tudi za Slovence-kaplane. Svoje ljubezni do kaplanov ne more več prikrivati in hudomušni ljudje bi rekli: „On je v resnici v nje zateleban.“ Piše jim večkrat pisma, dopisnice in razglednice, — samo zalpek in poštnih nakaznic do zdaj še ni poslal —, da bi tako obračal pozor zmiraj na-se. Nastane pa vprašanje, ali mož dopisuje kaplanom res iz gole ljubezni, ali ima še tudi kak drug namen zraven? To je zdaj velika uganka! Rešeno je! Recimo: „Gustl ima pri svojem dopisovanju še tudi drug namen —“. Kakšnega? Tajnega — tajniškega!! Globaški kaplan je namreč tajnik na novoustanovljene posojilnice. Ker pa on, ne bode na večno v Globasnici ostal, mislil si je Gustl: „to njegovo mesto bi pa tudi jaz mogel enkrat zasesti. Pisal mu bodem večkrat, da bo spoznal mojo zmožnost in spretnost, ter me pri svojem odhodu načelstvu posojilnice prav toplo priporočil. Tajnik posojilnice hoče Gustl postati — to je torej namen, to je uzrok njegovega rednega dopisovanja kaplanom.“

Pliberška okolica. („Sonnwendfeuer“ in slovenski kres.) Za Celovcem seveda tudi „pragermansko“ mesto Pliberk ni smelo zaostati; tudi pliберški „pristni“ Nemci so morali v čast „tevtonskemu“ maliku Wodanu zakuriti velik kres, da bi si ga s tem storili bolj naklonjenega, da bi

jim pomagal zoper nevzdržljiv slovenski naval, ki hoče liki povoden vse mesto zaliti in zasuti. Zato so „solnce obračali“. A čudno — zamudili so dan; mesto 21. jun. so ga še-le zanesli dne 5. julija pri Kosmu. Ali pa so ga morebiti zažgali v čast sv. Cirila in Metoda, ker je bil ravno njun praznik? Tega sicer ne verjamemo radi, ker je celo celovski Metnitz prišel navduševat z dolgočasnim govorom svoje pristaše. — To je res žalostno, da na pristnih slovenskih tleh uganjajo sovražniki naše vere in narodnosti svoje orgije, da med nami, na slovenski zemlji zažigajo velike plamene v čast enega nemških poganskih bogov, katerega nikdar še prej v teh krajih niso častili. Dovolimo si pa še neko opazko. V Pliberku je razgrajala ravno v tem času med otroci huda rudečica (šarlah) in vkljub temu so napravili pliберški Nemci svečani kres. Ko so hoteli ljubljanski gostje igrati v slovenskem Šmihelu, so nam hoteli nemčurji zabraniti shod, radi boleznii, ki je menda razgrajala v vasi, dobro uro oddaljeni od Šmihela. Kako se vjema to s pliберškim kresom in nalezljivo boleznijo med otroci? — A tudi Slovenci so pokazali, da se ne bojijo nemških kričočev in pragermanskih kresov. Zanesli so v čast slovenskima blagovestnikoma obilo kresov, katerih najlepših eden je bil na Katarinskem griču nad Šmihelom; tudi nemški napis je zginil na znani gostilni. Tako je prav! Le pokažimo vedno in vselej, da se ne bojimo nemškega nasilstva, da nemo živeti v suženjstvu na lastni zemlji. Vidva, slovanska brata, sv. Ciril in Metod, vidva pa blagoslovita z nebes naše delo in trud in sprostita nam zmago, da dospemo vsaj enkrat že do pravice, ki nam gre.

„Telefonska poročila.“

Geslo: „Udri, udri, mah na mah!“

Celovec. Ko je bil ban Khuen-Hedervary imenovan za ogerskega ministerskega predsednika, se je po mestu raznesla novica, da je naš ljubljeneec, Mac Nevin, imenovan hrvaškimi banom. Vse se je že veselilo in mu želelo: Sretan put! A Mac Nevin pravi, da ostane na svojem mestu, ker si hoče pridobiti ime koroškega Hedervarya! Verjamemo!

Št. Peter pod Celovcem. Novica, da stopi baron Mac Nevin v pokoj in bo potem imenovan za oskrbnika novega knezoškofovega pokopališča, se ne potrjuje.

Škofiče. Zanesljivo se nam poroča, da vstano paša Mac Nevin O'Kelly tukaj visoko šolo za volilne komisarje. Po čisto novem patentiranem Mac Nevinovem sistemu se bodo tukaj učili: prezirati volilno komisijo, proglašati izvoljenim osebe, ki niti na enem volilnem listu niso zapisane, zavračati krivdo na nedolžne tajnike in posebej še jako „lepega“ obnašanja nasproti duhovnikom-volilcem.

Št. Jakob v Rožu. Znano je, da se je naša šola razdelila v utrakvistično in slovensko, in da ostanete obe pod istim „vodstvom“. Nadučitelj Krebitz je že naznanil okrajnemu šolskemu svetu, da bo začel s prihodnjim šolskim letom nosil dvojen obraz: Za slovensko šolo slovenskega, za utrakvistično utrakvističnega. Na poslednjega je pa vse radovedno. Pravijo, da za prvi dan pride nek poseben fotograf! Krebitz — rimski Janus!

Podklošter. Neverjetno! Načelnik tukajšnje postaje, Schmalz — a ni pliберski „môsvô“ —, ki je bil dosedaj v načelništvu „Südmarke“, „Schulvereina“ itd., se je do cela spreobrnil. Zgodil se je pravi čudež! Po državnem poslancu g. P. vložil bo na trgovinsko in železniško ministerstvo zahtevo, da nujno vse ukrene, da njemu podrejeni uradniki, in še celo vratar — ne bodo prepovedovali s strankami in domačim ljudstvom občevati v slovenskem jeziku. Čast, komur čast!

Globasnica. „V Šmihelu nad Pliberkom je razpisana služba organista in občinskega sluga. Prosilci naj se zglasijo pri g. župniku v Šmihelu. Tisti, ki so izurjeni v kakem rokodelstvu, imajo prednost.“ Tako brali smo v „Miru“. Pri nas v Globasnici imamo dva organista in bi lahko enega Šmihelčanom odstopili. Toda ta je preveč sramožljiv in se ne upa osebno pri g. župniku se zglasiti. V njegovem imenu prosimo, da se mu dovoli pismo vložiti svojo prošnjo s fotografijo vred. Mož je kakor nalašč ustvarjen za organista. On zna vse posvetne nemške pesmi na pamet; orglati do zdaj sicer še ni zmožen, pa je obljubil, da bo žvižgal. Zagotovil nas je, da, ako se njemu podari ta služba, nobena procesija ne bo brez godbe, poklical bode godce iz Lovank, da bodo igrali „Bienenhansmarsch“. Pel bode „contra-bas“, včasih pa tudi tambural na brdi. Ako bo potreba, napel bo še svoj trebuh in „paykal“. Pisal bo note — Notes — tožbe in naznanila. Posebnega rokodelstva ne zna. Svoj kruh si je služil do zdaj z delom svojega uma; od zdaj naprej pa bode delal z rokami in če treba tudi z nogami. Imena ni treba navesti, rečemo le, da obhaja svoj god 7. oktobra vsakega leta.

Dunaj. Pri neki tukajšnjih tvrdk naročiti hoče Mac Nevin večjo zalogo dinamita. Z neljubimi mu osebami hoče delati še hujše, kakor Hedervary. Ta je neprijetne osebe vtaknil samo v — luknjo; deželnovladni svetnik in bodoči — „Hofrath“ — Mac Nevin pa bi rad, kakor se je izjavil, neljube mu župnike kar z dinamitom pogнал v — zrak!

Novičar.

Na Koroškem.

Opravilo za papeža. Kn. šk. ordinarijat je zaukazal, da se mora po vseh farnih cerkvah za papeža Leona XIII. slovesno mrtvaško opravilo z „Libero“ vršiti. Dan prej naj se skozi pol ure zvoni z vsemi zvonovi. Faranom naj se dan in ura pravčasno naznanita. — Pred izpostavljenim Najsvejšim naj se napravi molitvena ura za srečno izvolitev novega papeža. Po izvolitvi novega papeža se napravi zahvalna služba božja s „Te Deum“. Duhovniki morajo od 25. julija naprej vzeti v mašah komemoracijo „pro eligendo summo Pontifice sede vacante“.

Duhovske zadeve. Presvitli cesar je imenoval vč. g. Šim. Čemer-ja, župnika v Št. Rupertu pod Celovcem, za dekana in mestnega župnika v Velikovecu. — Č. g. Fran Rozman, župnik v Javoriji, je imenovan za župnika v Št. Petru na Vašinjah. — Prestavljeni so čč. gg.: provizor A. Netuschil iz Kraja v Kokovo; kaplan Rajm. Oitzinger v Št. Lenartu za provizorja v Kraj; kaplan V. Reinsperger iz Šmartna nad Beljakom za provizorja v Innerteuchen; kaplan A. Oberluggauer iz Trga za provizorja v Zweikirchen; provizor Fr. Gütl iz Innerteuchna za kaplana v Šmartin nad Beljakom; provizor Jan. Keusehnig iz Važ za kaplana v Trg; provizor Pitterle iz Zweikirchna za kaplana v Št. Lenart; kaplan P. Sorger iz Berga v Marija Roje. — Nastavljeni so gg. novomašniki za kaplane: J. Huetter v Sachsenburgu; Jan. Kogelnik v Žabnicah; Jak. Rozman na Mostiču; Peter Serajnik v Šmihelu nad Pliberkom. — Razpisana je do 25. avgusta župnijska Kamp in do 26. avgusta župnijska Marija v Rojah. Č. g. M. Riepl, župnik v Medgorjah, je imenovan za župnika v Št. Juriju ob Zili.

Drobiž. V Krivi Vrbi so prijeli orožniki dež. brambovca Avg. Jakobiča, ki je hodil zlasti po farovžih in na vse mogoče načine župnikom izvabljal denar. Doma je iz Kranja. — Deželna vlada je izdala dva poziva, naj se nabirajo milodari za pogorelce v Borolah, Bačah in na Muti, kjer je požar napravil posebno veliko škodo. Za pogorelce na Muti je presvetli cesar podaril 4000 kron.

Po slovenskih deželah.

Družbi sv. Cirila in Metoda je vročila pred kratkim ljubljanska tvrdka bratov Perdanov 1000 K od dobička pri kupčiji z družbenimi užigalicami. Kakor je razvidno, dobiva družba lepe dohodke od svojih užigalic, in zato je dolžnost vsakega Slovenca, da po svojih močéh agitira za družbine užigalice. Gotovo je sramota za vsakega zavednega Slovenca, ako bi nosil v žepu užigalice kake nemške čifutske tvrdke in ravno taka sramota za vsako slovensko gostilno ali kavarno, ki bi postavila druge užigalice na svoje mize, kakor užigalice družbe sv. Cirila in Metoda. Občinstvo naj bo v tem oziru brezoziren nadzornik. Najdejo se celo med nami ljudje, ki rabijo užigalice nemškega „šulvereina“, „südmarke“ ali „bauernbunda“, torej družtev, katerih edini namen je, zatirati Slovence! Sramota je, da se med nami še najdejo taki ljudje. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da dela na to, da naši rojaki res rabijo Ciril-Metodove užigalice. S tem brez truda lahko podpirajo ugledno našo šolsko družbo in dajo čast slovenskemu imenu!

Križem sveta.

Češki minister, dr. Režek, je odstopil, ker ni mogel ostati v ministerstvu, ki se ne zveni za zahteve češkega naroda. V političnih krogih se govori, da se ne bo več imenoval minister za Češko, temveč da si vlada pridrži proste roke. Tako bi se izognila zahtevi, da se tudi za Nemce imenuje poseben minister. V čeških krogih se pa za trjuje, da bo Režekov naslednik vseučiliški profesor dr. Braf, zet dr. Riegra, ki je priljubljen pri národu in pri kroni.

Skupni finančni minister Benjamin pl. Kallaj je dne 13. t. m. umrl na Dunaju v 64 letu svoje starosti. Skupni finančni minister je bil od leta 1882. Za njegovega naslednika imenujejo grofa Khuen-Hedervarya, katerega bi se Ogri kaj radi znebili, kajti ne zaupa mu nobena stranka. Drugi mislijo, da bo zasedel Kallayevo mesto sedanji ogrski finančni minister Lukacz, ali pa ogrski poslanec Hieronymi. Kakor se vidi, Ogri niti ne mislijo, da bi mogel kdo drugi postati skupni finančni minister, kakor le kak pristen Madžar. Ker je skupni finančni

minister obenem upravitelj Bosne in Hercegovine, bi bilo pač želeli, da ne bi zasedel tega mesta kak slovanožrski madžarski požrešneš.

Notranji politični položaj. Listi poročajo, da misli dr. Körber v drugi polovici meseca avgusta zopet poskusiti s češko-nemško spravo. Tem poročilom nasproti pravijo češki listi, da se Čehi teh spravnih konferenc ne bodo udeležili, ker ni upanja, da bi prišlo na njih do kakega sporazumljenja. Minister Režek, tako pravijo češki listi, je že v svoji prošnji, s katero je prosil za demisijo, nekako namignil, da bi še nadalje ostal na svojem mestu, ako bi bilo Čehom zagotovljeno češko vseučilišče na Moravskem. Ker je pa cesar vkljub temu namigavanju na predlog dr. Körberja Režekovo demisijo vzprejel, je to znamenje, da bi dr. Körber še nadalje rad slepil Čeha s praznimi obljubami. V take zanjke pa Körber Čehov ne bode nikakor več vjel. Dr. Herold je na nekem shodu rekel, da so se Čehi že popolnoma naveličali urejevati državnozborske avstrijske razmere, ter da imajo vse druge cilje pred očmi. Iz vsega tega je dr. Körber že popolnoma izigral svojo ulogo ter da se bode moral na jesen umakniti, četudi razpolaga danes čez cesarjevo lastnoročno pismo.

Za rodbinsko mizo se je povsod izborna obnesla Kathreinerjeva Kneippova sladna kava. Kdor hoče piti dobro kavo in vendar-le štediti, zahtevaj le pristno Kathreinerjevo kavo v znanih izvornih zavojih. Kar se odtehtuje in prodaja odprto, ni nikoli Kathreinerjeva kava; na to naj častite gosposdinje še pazijo posebno. Če tudi izdado nekaj malega več, se to že izplača, zakaj res po ceni v porabi je le pristna Kathreinerjeva kava.

Dogodki na Hrvatskem. Novi ban grof Pejačević je došel v Osek. Na nagovor velikega župana je dejal, da mu je ob nastopu nove službe dobro znano, da ga čaka težka naloga, ker je politično obnebeje zakrito s črnimi oblaki. Bovšega urednika „Obzora“ dr. Heimerla so izpustili iz preiskovalnega zapora, ker mu niso mogli dokazati nobene krivde. Župnik in pisatelj Jemeršič in njegov kaplan Šuster sta obsojena v šestmesečno ječo. Župnik Jemeršič ni družega storil, nego da je doposlane mu brošure postavil v župnijski urad, ne da bi jih bil pogledal. Ondi jih je našel njegov kaplan. Njuna obsodba je po vsem Hrvatskem pomnožila razburjenje. — Iz hrvatskega Zagorja poročajo, da se nemiri ponavljajo dan na dan. V Bednji, okraj Ivanski, je prišlo do krvavega spopada. Na mestu so obležali trije težko ranjeni kmetje, katerih eden je že umrl, 8 je lahko ranjenih. Istotako je prišlo do spopada med kmeti in orožniki v Bednici in Jerovcu. V Belce so kmetje navalili na hišo mažarona Plahtea in jo do cela podrli. V Kelemenu je streljala cela kompanija vojakov na kmete. V vasi Ivanac so kmetje napadli orožniško vojašnico in zahtevali od orožnikov, da razobesijo hrvatsko zastavo. Orožnikom so prišli na pomoč vojaki, a kmetje se niso vstrašili niti teh, in prišlo je do spopada, pri katerem je bilo več kmetov ubitih in nevarno ranjenih. Zjedinjena opozicija sklicuje na 15. avgusta v 80 okrajih volilske shode za financijelno samostalnost Hrvatske. V septembru se namerava v Zagrebu prirediti velik hrvatski národni zbor.

Vabilo.

Občni zbor „Leonove družbe“ bo v četrtek dne 30. julija zjutraj ob 10. uri v dvorani „Katoliškega doma“ v Ljubljani. Vpored: 1. Naznanila predsedstva. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti. 6. Znanstveno predavanje: a) Etiški temelji narodne ekonomije (predaval bo g. prof. Jan. Ev. Krek); b) Najnovejša faza descendenčne teorije (predaval bo g. prof. Bogumil Remeč). *Odbor »Leonove družbe«.*

Slovinci, spominjajte se Velikovške šole!

Loterijske številke od 18. julija 1903.

Dunaj 11 41 40 13 18
Gradec 17 33 27 90 6

NAZNANILA.

Ako si hočete po ceni in dobro pravo švicarsko uro

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju,

ker te ure so po celem svetu znane kot najboljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki ima blizo 600 podob, katerega Vam pošlje za-

stonj in poštine prosto

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

Nizke cene. — Točna postrežba.

Podpisani uljudno naznanjam, da sem otvoril svojo trgovino z usnjem v Celovcu, na Novem trgu šte. 4, poleg gostilne „zum Kleeblatt“ (poprej Petschounig) in se vsakemu nudi prilika, pri meni sedaj blago dobro in ceno kupovati.

Prosim torej, da vsakdo svojo potreščino na usnji pri meni oskrbeti blagovoli, ter sme biti zagotovljen najcenejše postrežbe.

Z vsem spoštovanjem

A. Mehur,

trgovec z usnjem v Celovcu.

Dolenjsko kletarsko društvo v Novem mestu

ima na prodaj fina, pristna dolenjska bela in rdeča

vina.

Oddaja jih v vsaki množini nad 56 litrov.

Nove litanije

presv. Srca Jezusovega

s posvetilno molitvijo in prošnjo k najsvetejšemu Srcu se dobivajo v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu. 25 komadov stane 45 kr. (poština 5 kr.); 50 komadov 80 kr. (poština 10 kr.); 100 komadov 1 gl. 40 kr. (pošt. 15 kr.).

Rupert Novak,

Celovec, Velikovška cesta šte. 2, se priporoča

za popravo aristonov, avtomatov, vrčkov za pivo z godbo, lajn, harmonijev, igralnih škatelj, orglic itd. za najnižje cene in z najhitrejšo postrežbo.

Na zunaj se najceneje računa.

Ob enem se priporočam častitim cerkvenim predstojništvom za popravo cerkvenih orgel za najnižje cene. — Spričevala so na razpolago.

Za prijazna naročila prosi

s spoštovanjem

Rupert Novak.

Na prodaj je lepo pohištvo.

čisto novo, zidana hiša s kletjo in skednjem, hlev obokan, ležečo ob cesti, ki pelje v Podrožico k predoru, pet minut oddaljeno od železniške postaje nove karavanske železnice, pripravno za kako prodajalnico ali gostilno, s sedmimi sobami za stanovanja delavcev in z lepim sadnim vrtom. S pridelki se lahko krmi dve kravi. Več se izvé pri posestniku Valentinu Sitter-ju hiš. št. 27 v Podrožici, pošta Št. Jakob v Rožni dolini.

Cena vžigalic:

1 orig. zabož s 500 zavitki (normal) K. 48—
franko Ljubljana, 2% popusta.

Iv. Perdan, Ljubljana.

Iv. Perdan, Ljubljana.

1 orig. zabož s 500 zav. (Flaming) K. 52—
franko Ljubljana, 2% popusta.

Istrska klet v Beljaku.

„Istrska vinarska zadruga v Pulju“ je v Beljaku, Freihausgasse 3, otvorila za Korosko svojo podružnico, katera razprodaja zadruga vina na debelo in drobno, ter udano vabi prijatelje dobre kapljice na obisk.

Cene na debelo:

Teran II. K 34—
„ najfinejši „ 40—
belo vino „ 36—
muškatelec „ 56—

Cene na drobno z zapečatenosteklenico:

Teran II. vel. stekl. okrog 1 liter vsebine K —70
„ mala „ 1/2 litra „ „ —32
„ najfinejši velika „ „ 1 liter „ „ —78
„ mala „ „ 1/2 litra „ „ —36
belo vino velika „ „ 1 liter „ „ —74
„ mala „ „ 1/2 litra „ „ —34
muškatelec vel. „ „ 1 liter „ „ —94
„ mala „ „ 1/2 litra „ „ —44

Steklenice se vzamejo za lastno ceno nazaj, in sicer velika za 21, mala za 7 vinarjev.

Vina v steklenicah:

Muškat beli, najfinejši, steklenica z 7/10 litra K 1.40
„ rdeči (vin di rose) steklenica „ 1.40
Refoško steklenica z 8/10 litra „ 2.—

Opomba. Naša zadruga edina pošilja istrska vina za dunajsko meščansko klet. — Za pristnost vina jamči zadruga.

Trgovina z železnino „MERKUR“ Peter Majdič.

Celje, Štajersko.

priporoča svojo bogato zalogo

Kranj, Gorenjsko.

najboljšega železa in jekla, ploščevine, žice, žice za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja, in sicer: oral, bran, motik, srpov, grabelj in strojev; vsakovrstnih ponev, ključavničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakovic, hišne in kuhinjske posode, tehtnic, sesalk, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin, ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd. itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov, lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Posebno opozarja poljedelce k sezoni na svoje izborne travne kose z znamko „Ciril in Metod“, koje imam jaz edini v zalogi, patentovane kosirje, kakor tudi svetovnoznane bergamaške, francoske, bavarske, tirolske in kemične osle.

Bogata izbor vsakovrstnih nagrobnih križev.

Postrežba točna!

Cene nizke!